

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 7 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Bacău — Rumunia) — SC SEMTEX SRL przeciwko Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău i Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Sprawa C-440/10) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Brak opisu stanu faktycznego — Niedopuszczalność)

(2011/C 63/33)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curtea de Apel Bacău

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SC SEMTEX SRL

Strony pozwane: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău i Administrația Finanțelor Publice Bacău

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Curtea de Apel Secția Bacău Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — Rejestracja używanych pojazdów uprzednio zarejestrowanych w innym państwie członkowskim — Podatek środowiskowy obciążający pojazdy samochodowe podczas ich pierwszej rejestracji w państwie członkowskim — Zgodność przepisów krajowych z art. 110 TFUE — Dyskryminacja w stosunku do używanych pojazdów uprzednio zarejestrowanych na terytorium tego państwa członkowskiego i niepodlegających temu podatkowi przy późniejszej sprzedaży i nowej rejestracji

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, przedstawiony w dniu 1 września 2010 r. przez Curtea de Apel Bacău, jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 7 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Bacău — Rumunia) — Ioan Anghel przeciwko Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău i Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Sprawa C-441/10) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Brak opisu stanu faktycznego — Niedopuszczalność)

(2011/C 63/34)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curtea de Apel Bacău

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ioan Anghel

Strony pozwane: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău i Administrația Finanțelor Publice Bacău

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Curtea de Apel Secția Bacău Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — Rejestracja używanych pojazdów uprzednio zarejestrowanych w innym państwie członkowskim — Podatek środowiskowy obciążający pojazdy samochodowe podczas ich pierwszej rejestracji w państwie członkowskim — Zgodność przepisów krajowych z art. 110 TFUE — Dyskryminacja w stosunku do używanych pojazdów uprzednio zarejestrowanych na terytorium tego państwa członkowskiego i niepodlegających temu podatkowi przy późniejszej sprzedaży i nowej rejestracji

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, przedstawiony w dniu 1 września 2010 r. przez Curtea de Apel Bacău, jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Wniosek o wykładnię wyroku z dnia 17 maja 1990 r w sprawie C-262/88 Barber, przedstawiony w dniu 26 maja 2010 r. przez Manuela Enrique Peinada Guitarta

(Sprawa C-262/88 INT)

(2011/C 63/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona przedstawiająca wniosek: Manuel Enrique Peinado Guitart

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2010 r. Trybunał Sprawiedliwości (siódma izba) stwierdził niedopuszczalność wniosku o wykładnię.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 9 września 2010 r. w sprawie T-155/06 Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikksystemer AS przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 22 listopada 2010 r. przez Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikksystemer AS

(Sprawa C-549/10 P)

(2011/C 63/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikksystemer AS (przedstawiciele: O. W. Brouwer, advocaat, A.J. Ryan, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu, zgodnie z odwołaniem;
- wydanie ostatecznego wyroku i stwierdzenie nieważności decyzji lub w każdym razie obniżenie kwoty grzywny, albo ewentualnie, w przypadku gdyby Trybunał nie wydał sam rozstrzygnięcia w sprawie, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w celu jej rozstrzygnięcia zgodnie z wyrokiem Trybunału,
- jeżeli rozstrzygnięcie o kosztach nie będzie miało nastąpić w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem i przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie jest skierowane przeciwko wyrokowi Sądu z dnia 9 września 2010 r. w sprawie T-155/06 Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS przeciwko Komisji Europejskiej (zwanemu dalej „wyrokiem”) oddalającemu skargę spółek wnoszących odwołanie przeciwko decyzji Komisji Europejskiej stwierdzającej, że ich zachowanie mogło ograniczać rynek samoobsługowych urządzeń do odbioru opakowań.

Spółki wnoszące odwołanie żądają, aby Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uchylił wyrok, ponieważ Sąd, stwierdzając, że ich zachowanie mogło ograniczać rynek samoobsługowych urządzeń do odbioru opakowań, naruszył prawo i dopuścił się uchybień proceduralnych. W tym względzie spółki wnoszące odwołanie podnoszą następujące zarzuty:

- i) naruszenie prawa przy dokonywaniu przez Sąd kontroli twierdzeń Komisji dotyczących antykonkurencyjnego zamiaru ograniczenia rynku: wymagając jedynie, aby Komisja nie ukrywała dokumentów, Sąd w sposób dorozumiany zaprzeczył, że konieczne jest przeprowadzenie pełnej kontroli decyzji na podstawie art. 82 WE (obecnie art. 102 TFUE), i nie spełnił wymogu przeprowadzenia dodatkowej kontroli służącej ustaleniu, czy dowody przedstawione przez Komisję są spójne, wiarygodne, oraz czy potwierdzają wyciągnięte na ich podstawie wnioski;
- ii) naruszenie prawa i brak należytego uzasadnienia jeżeli chodzi o część całkowitego popytu, która powinna być objęta porozumieniami, aby stanowiły one nadużycie: w wyroku przy opisie wyłączzonej części popytu poprzestano na niejasnych i mało szczegółowych sformułowaniach, podczas gdy konieczne powinno być wykazanie, że wyłączenie określonej części popytu stanowiło nadużycie i gdy należało przedstawić w tym względzie należyte uzasadnienie;
- iii) uchybienie proceduralne i naruszenie prawa przy badaniu rabatów z mocą wsteczną: Sąd niewłaściwie zrozumiał, i w konsekwencji nie uwzględnił w sposób należyty argumentów spółek wnoszących odwołanie dotyczących rabatów z mocą wsteczną. Co więcej Sąd naruszył prawo,

nie żądając od Komisji Europejskiej wykazania, że stosowane przez spółki wnoszące odwołanie rabaty z mocą wsteczną spowodowały stosowanie cen poniżej kosztów;

- iv) naruszenie prawa i brak właściwego uzasadnienia przy ustalaniu, czy porozumienia wskazujące spółki wnoszące odwołanie jako preferowanego, głównego lub pierwszego dostawcę mogą być uznane za porozumienia w sprawie wyłączności, bez rozważenia i stwierdzenia, czy sporne porozumienia zawierały zachętę do zaopatrywania się wyłącznie u spółek wnoszących odwołanie, po odrzuceniu ich argumentu, że w swojej ocenie Sąd powinien wziąć pod uwagę, czy zgodnie z prawem krajowym porozumienia te stanowiły wiążące porozumienia w sprawie wyłączności, oraz
- v) naruszenie prawa dotyczące wykładni i zastosowania zasady równego traktowania przy dokonywaniu kontroli kwoty grzywny: Sąd nie zastosował prawidłowo zasady równego traktowania, ponieważ stwierdzając, że grzywna nałożona na wnoszące odwołanie nie miała charakteru dyskryminacyjnego, nie wziął pod uwagę, czy nastąpił wzrost ogólnego poziomu grzywnien.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-562/10)

(2011/C 63/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. W. Blust i I. Rogalski, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Trybunału o stwierdzenie, że:

- Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 56 TFUE,
- 1) przyznając prawo do zasiłku pielęgnacyjnego zgodnie z brzmieniem § 34 ust. 1 pkt 1 SGB XI w przypadku tymczasowego pobytu osoby wymagającej opieki w innym państwie członkowskim jedynie na okres maksymalnie sześciu tygodni;
 - 2) nieprzewidując zwrotu kosztów usług opiekuńczych, z których w przypadku tymczasowego pobytu w innym państwie członkowskim osoba wymagająca opieki skorzystała w tym innym państwie i które zostały wykonane przez usługodawcę mającego siedzibę w tym innym państwie członkowskim, w wysokości przewidzianej dla rzeczowych świadczeń opiekuńczych wykonanych w Niemczech, względnie wykluczając ich zwrot na podstawie § 34 ust. 1 pkt 1 SGB XI;